

สารจากฉบับนี้	หน้า
เศรษฐกิจศาสตร์รอบตัว	1
คุยกับอาจารย์เมธี	3
บทสัมภาษณ์อาจารย์ รศ.ดร.อุดมศักดิ์ ศิลปะชาวงศ์	6
บทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ/ข่าวประชาสัมพันธ์	8
	9

สารจากฉบับนี้

โดย

ผศ.ดร.อมรรัตน์ อภินันท์มหกุล.

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน สำหรับไตรมาสสุดท้ายของ ผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาเอก คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เป็นผู้ร่วม
ปีงบประมาณ 2562 นี้ (ระหว่าง 1 กค.- 30 กย.) กิจกรรมที่น่าสนใจ เสวนา โดยผศ.ดร. สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข ผู้อำนวยการหลักสูตร
ของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ คือ การจัดงานเสวนา เรื่อง “การรับมือ เศรษฐศาสตร์และการบริหาร คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ทำหน้าที่เป็นผู้
เศรษฐกิจขาลงภายใต้รัฐบาลใหม่” โดยศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ ดำเนินรายการ
เมื่อวันที่ 28 สิงหาคมที่ผ่านมา เวทีเสวนาของคณะพัฒนาการ
เศรษฐกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ระหว่างคณาจารย์ของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ ศิษย์เก่าและศิษย์
ปัจจุบัน ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอก นักธุรกิจ ข้าราชการ
ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป ต่อประเด็นต่างๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ หรือ
การเมือง ที่เป็นที่น่าสนใจของประชาชนในวงกว้าง ทั้งนี้ ท่านผู้อ่านเองก็
สามารถเสนอหัวข้อให้คณะพิจารณา เพื่อจัดเวทีเสวนาในครั้งต่อไป
ผ่านทางเฟสบุ๊กของศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ

บรรยายกาศงานเสวนา ‘การรับมือเศรษฐกิจขาลงภายใต้รัฐบาลใหม่’ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2562

สำหรับเวทีเสวนาในครั้งนี้ ต้องการวิเคราะห์บทบาทของรัฐบาล การค้าโลกเป็นปัจจัยหลักที่ถูกพิจารณาว่า ทำให้เศรษฐกิจไทยหดตัวลง
ใหม่ที่เพิ่งเข้ารับตำแหน่งในเดือนกรกฎาคม ต่อภาวะเศรษฐกิจใน อย่างชัดเจน รศ.ดร. ยุทธนาให้ข้อมูลว่า มูลค่าการส่งออกของไทยในช่วง
ประเทศที่ค่อนข้างขบเซา คณะฯ ได้รับเกียรติจาก ดร. สมชัย จิตสุชน ครั้งแรกของปี 2562 ลดลงร้อยละ 1.9 ทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ
ผู้อำนวยการวิจัยด้านการพัฒนาอย่างทั่วถึงของ TDRI ร่วมกับ ของประเทศชะลอตัวลง มีการขยายตัวที่อัตราร้อยละ 2.6 มีผลให้เศรษฐกิจ
ดร. จิตพล พลุกษาเมธานันท์ ประธานนักกลยุทธตลาดทุน ไทยจนถึงสิ้นปีนี้ น่าจะขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าร้อยละ 3 หรืออยู่ที่
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และ รศ.ดร. ยุทธนา เศรษฐปริมาตรณ์ ประมาณอัตราร้อยละ 2.9

ร่วมบริจาคเงินเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการเศรษฐกิจและกิจการพัฒนานักศึกษา ชื่อบัญชี "สพบ. กองทุนเงินบริจาคเพื่อพัฒนาคณะ
และสนับสนุนกิจกรรมการศึกษาและพัฒนาการเศรษฐกิจ" ธนาคารกรุงเทพ สาขาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ บัญชีเลขที่ 944-0-22695-0
ส่งสำเนาใบสลิปการโอนเงินให้คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ แจ้งรายละเอียดชื่อผู้บริจาคและวัตถุประสงค์ของการบริจาค ที่หมายเลขโทรสาร 02-
375-8842 สำหรับให้สถาบันออกใบสำคัญรับเงิน เพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษีได้สองเท่า* รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อ คณบดีคณะพัฒนาการ
เศรษฐกิจ โทรศัพท์ 02-727-3170 *เงินบริจาคเพื่อการศึกษาให้สถานศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาประกาศกำหนดที่ผู้มีเงินได้ขอหักลดหย่อนภาษี
เงินบริจาคได้สองเท่า สืบค้นได้จาก <http://www.rd.go.th/publish/28654.0.html>

	2561	2562	2563F
GDP Growth	4.1	2.9	3.3
Headline Inflation	1.1	1.0	1.3
Core Inflation	0.7	0.6	0.7
Exchange Rate (end of period)	32.8	30.6	30.5
RPI (end of period)	1.75%	1.25%	1.25%

ที่มา: บทความ ‘การรับมือเศรษฐกิจขาลงในปี 2562-2563 ของรัฐบาลใหม่’
โพสทูเดย์ ฉบับวันที่ 10 กันยายน 2562 โดย รศ.ดร.ยุทธนา เศรษฐปราโมทย์

ด้วยเหตุนี้ นโยบายการเงิน และนโยบายการคลังหลายประการ ได้ถูกนำมาใช้เพื่อรับมือภาวะเศรษฐกิจขาลง ที่เห็นชัดเจน คือ การลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ลงร้อยละ 0.25 ต่อปี เมื่อวันที่ 7 สิงหาคมที่ผ่านมา ตามด้วยมาตรการชิม ช้อป ใช้ ของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและการบริโภคในประเทศ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางถึงประสิทธิผลและความคุ้มค่าของโครงการ ตลอดจนมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอื่นๆ พังสัปดาห์ การใช้จ่ายของรัฐบาลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น ดูสวนทางกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่รัฐควรมุ่งเน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบคมนาคมขนส่ง การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการพัฒนาความรู้และทักษะของคนไทย เพื่อเพิ่มผลิตภาพการทำงาน (Productivity) ให้คนไทยก้าวทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ disrupt ธุรกิจและอาชีพต่างๆ อยู่เป็นจำนวนมาก การทุ่มเททรัพยากรทางการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจช่วงสิ้นปี เกือบทุกปีในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมา สร้างความคาดหวังให้ประชาชนรอคอยมาตรการกระตุ้นการบริโภคจากรัฐบาลมากขึ้น จึงชะลอการบริโภคของตนเองและครัวเรือนออกไป ส่งผลให้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นมีประสิทธิผลแผ่วลงทุกที ขณะที่อาจเกิดผลทางลบต่อการกระจายรายได้ และการพัฒนาประเทศในระยะยาว รัฐบาลจึงควรดำเนินมาตรการดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง พร้อมสนับสนุนให้มีการติดตามและประเมินผลความคุ้มค่าของโครงการที่ดำเนินการแล้ว

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ จะส่งเสริมให้มีการจัดเวทีเสวนา เพื่อติดตามและวิเคราะห์การดำเนินนโยบายของรัฐบาลต่อการพัฒนาประเทศ คุณภาพชีวิตประชาชน และต่อการเติบโตทางธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ผู้สนใจสามารถติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการจัดงานเสวนา และบทวิเคราะห์ของคณาจารย์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้ทุกสัปดาห์ ที่เฟสบุ๊คของศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ และเฟสบุ๊ค ECON NIDA Fanpage

นอกจากงานเวทีเสวนาแล้ว ศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ ยังได้จัดฝึกอบรมเรื่อง “การพัฒนาทักษะเพื่อความพร้อมในศตวรรษที่ 21” โดยดร. วิเชียร ลัทธิพงศ์พันธ์ คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ให้เกียรติเป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อเรื่อง “พัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์” ระหว่างวันที่ 20 - 21 กรกฎาคมที่ผ่านมา และศาสตราจารย์ ดร. ปังปอนด์ รักอำนวยกิจ จากวิทยาประชาการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรยายในหัวข้อเรื่อง “พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์” ระหว่างวันที่ 27 - 28 กรกฎาคม 2562

CDES ศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

พัฒนาทักษะเพื่อความพร้อมในศตวรรษที่ 21
("การคิดเชิงสร้างสรรค์" และ "การคิดเชิงวิเคราะห์")

ณ อาคารบัณฑิตบริหารฯ ชั้น 4 ห้อง 4013
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กรุงเทพฯ

"พัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์" โดย...

ดร.วิเชียร ลัทธิพงศ์พันธ์
คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิส)
วันเสาร์ที่ 20 กรกฎาคม 2562 เวลา 09.00 - 16.00 น.
วันอาทิตย์ที่ 21 กรกฎาคม 2562 เวลา 09.00 - 16.00 น.

"พัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์" โดย...

ศาสตราจารย์ ดร.ปังปอนด์ รักอำนวยกิจ
วิทยาประชาการศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันเสาร์ที่ 27 กรกฎาคม 2562 เวลา 09.00 - 16.00 น.
วันอาทิตย์ที่ 28 กรกฎาคม 2562 เวลา 09.00 - 16.00 น.

นำพัฒนาสมองซีกซ้าย และซีกขวาไปพร้อมกัน
อบรมฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย พร้อมประกาศนียบัตร
รับจำนวนจำกัด เพียง 30 ท่านเท่านั้น

ลงทะเบียนใน 30 นาทีที่ 18 กรกฎาคม 2562
สามารถสมัครผ่าน QR Code cdes.nida.ac.th โทร 02-7273644

ในปี 2562 นี้ World Economic Forum (WEF) ได้ลดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจากอันดับที่ 38 เป็นอันดับที่ 40 ด้วยเหตุผลที่สำคัญคือ ไม่มีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (critical thinking) ในโรงเรียน ประกอบกับประเทศไทยไม่สามารถครอบครอง (dominate) ตลาดสินค้าใดในตลาดโลก อาจกล่าวได้ว่า หัวข้อการฝึกอบรมทั้งสองเรื่อง มีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะคนไทยในศตวรรษนี้อย่างยิ่งยวด ในปีงบประมาณ 2563 นี้ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ จึงเห็นสมควรที่จะจัดให้มีการฝึกอบรม “เสริมสร้างศักยภาพของคนวัยทำงาน ให้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ และมีความรู้หลักเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” โดยรายละเอียดของหลักสูตร วัน-เวลาการฝึกอบรม และการเปิดรับสมัครจะแจ้งให้ทุกท่านทราบต่อไป โปรดติดตามข่าวสารของคณะได้ทางเว็บไซต์ econ.nida.ac.th หรือเฟสบุ๊ค ECON NIDA Fanpage

เศรษฐศาสตร์รอบตัว

เรื่อง “เหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ที่ Spider-Man ไม่ควร แยกออกจากมาร์เวล”

โดย ศาสตราจารย์ ดร.พิริยะ ผลพิรุฬห์

ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ข่าวใหญ่หนึ่งข่าวที่เกิดขึ้นในวงการภาพยนตร์และกำลังเป็นที่จับตาของคอหนังทั่วโลกก็คือการที่บริษัท Sony ได้ตัดสินใจให้ Spider-Man เวอร์ชันล่าสุดที่แสดงโดย Tom Halland ออกจากค่ายมาร์เวล (Marvel Cinematic Universe) หลังจากการเจรจาทางด้านผลประโยชน์ทางธุรกิจเพื่อต่อสัญญาระหว่าง Disney (ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของมาร์เวล) และ Sony Pictures (ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในตัว Spider-Man) ไม่ลงตัว โดยจากสัญญาเดิมที่กำหนดไว้คือ Disney จะได้รับ 1) Spider-Man มาเล่นหนังของมาร์เวล, 2) ส่วนแบ่งรายได้ 5% จากยอดขายวันแรกทั่วสหรัฐฯ, 3) สามารถใช้ Spider-Man จากหนังของโซนี่ในสวนสนุกของดิสนีย์ได้, และ 4) ส่วนแบ่งรายได้ของที่ระลึกทั้งหมดที่มาจาก Spider-Man

แต่เนื่องจากความสำเร็จของ Spider-Man ทั้งสองภาคล่าสุดที่ประสบความสำเร็จอย่างมากจึงทำให้ทาง Disney เห็นว่าข้อตกลงเดิมนั้นน้อยเกินไป ซึ่งในการเซ็นสัญญาสำหรับหนังเรื่อง Spider-Man ภาคใหม่ๆ นี้ทาง Disney แต่ขอแบ่งรายได้เป็น 50% ของยอดขายทั้งหมดแทนแต่ทุนสร้างทั้งหมดก็ช่วยออก 50-50 ด้วยเช่นกัน ในขณะที่ทาง Sony ไม่ยอมรับข้อเสนอนี้ได้จึงตัดสินใจที่จะไม่ต่อสัญญาใหม่ และตัดสินใจที่จะนำ Spider-Man ออกมาจากจักรวาลมาร์เวล ซึ่งความไม่ประสบความสำเร็จของการเจรจานี้ได้สร้างความกังวลให้กับแฟนหนังของมาร์เวลว่า เขาอาจจะไม่ได้เห็น Spider-Man ที่จะเข้ามาเล่นร่วมกับยอดมนุษย์ตัวอื่นๆ ของมาร์เวลอีกต่อไป

“ข่าวใหญ่หนึ่งข่าวที่เกิดขึ้นในวงการภาพยนตร์และกำลังเป็นที่จับตาของคอหนังทั่วโลกก็คือการที่บริษัท Sony ได้ตัดสินใจให้ Spider-Man เวอร์ชันล่าสุดที่แสดงโดย Tom Halland ออกจากค่ายมาร์เวล”

ในความคิดเห็นของผม ผมคิดว่า “Spider-Man ไม่ควรแยกออกจากมาร์เวล” โดยใช้หลักแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ในการสนับสนุนดังนี้

- 1) การเป็นผู้ผูกขาดในตลาดผู้ผลิตภาพยนตร์ของ Disney (Monopoly of Disney) – โดยถ้าดูจากตลาดผู้สร้างภาพยนตร์จะเห็นว่า Disney คือบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จที่สุดของโลกในปัจจุบัน โดยในปี 2019 Disney กินส่วนแบ่งของตลาด (Market Share) ผู้สร้างภาพยนตร์มากที่สุดถึงร้อยละ 35.3 (ซึ่งเพิ่มขึ้นจากในปี 2018 ที่มีส่วนแบ่งการตลาดอยู่ที่ร้อยละ 26) ในขณะที่บริษัท Sony Picture กินส่วนแบ่งการตลาดประมาณร้อยละ 11.6 (โดยจัดเป็นอันดับ 4) ซึ่งต้องยอมรับว่าส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้นในปี 2019 ของ Disney นั้นก็มาจากหนังยอดมนุษย์เดี่ยวๆ เช่น Black Panther, Iron Man, Ant-Man, หรือ Captain America) นั่นเอง หรือจะกล่าวได้ว่า Disney มีสถานะของการมีอำนาจผูกขาด (Monopoly Power) ในอุตสาหกรรมนี้ก็ไม่ผิดนัก ซึ่งการเป็นผู้ผูกขาดในอุตสาหกรรมภาพยนตร์นี้จะทำให้ Disney มีสถานะของการมีอำนาจทางการตลาด (Market Power) ที่สูงและสามารถตั้งราคาได้สูงกับซีรี่ย์หนังยอดมนุษย์ (และหนังอื่นๆ) กับสื่อกลาง (Intermediaries) ที่จะนำภาพยนตร์นี้ไปจัดจำหน่าย ไม่ว่าจะเป็น โรงภาพยนตร์ สื่อออนไลน์ หรือ Streaming เป็นต้น ดังนั้นด้วยอำนาจการตลาดที่สูงของ Disney นี้เองจึงทำให้โอกาสที่ Spider-Man ถ้าอยู่กับมาร์เวลต่อ น่าจะประสบความสำเร็จทางด้านรายได้ได้สูงกว่าที่จะอยู่กับ Sony Picture

- 2) การได้รับประโยชน์จากความชำนาญ (Gain from Specialization) – ในมุมมองด้านทฤษฎีการผลิต (Producer Theory) การผลิตภาพยนตร์จะมีลักษณะที่แตกต่างจากการผลิตสินค้าและบริการประเภทอื่นๆ อยู่มาก โดยข้อแตกต่างประการแรกก็คือ “โครงสร้างต้นทุนการผลิต (Cost Structure)” โดยการผลิตภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะเกิดต้นทุนจม (Sunk Cost) ที่สูงมาก ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนในการสร้างฉาก ต้นทุนในการทำ Special Effect ซึ่งต้นทุนจมส่วนนี้จะค่อนข้างสูงมาก (และเป็นต้นทุนที่บริษัทไม่สามารถนำกลับคืนมาได้) นอกจากนี้ การผลิตภาพยนตร์แต่ละเรื่องยังมีโอกาสสูงที่จะเกิด “การไม่ประหยัดต่อขนาด (Diseconomies of Scale)” เพราะการผลิตหนังใหม่แต่ละเรื่องอาจจะ

ต้องเริ่มตั้งแต่ “ศูนย์” และต้องทำขึ้นใหม่ ตั้งแต่การเขียนเรื่อง การจัดหานักแสดง การสร้างฉาก จนไปถึงการใส่เสียงและใส่ Special Effect ต่างๆ ดังนั้นถ้าบริษัทไม่ได้มี “ความชำนาญแต่ดั้งเดิม” หรือ “เคยผลิตหนังประเภทนี้มาก่อน” ในการสร้างหนังประเภทยอดเยี่ยมนี้ การสร้างหนังออกมาใหม่ๆ แต่ละเรื่องจึงจะมีต้นทุนที่สูงมาก แต่ในกรณีของบริษัท Disney ที่มี “ต้นทุนเดิม” จากการสร้างหนังยอดเยี่ยม (โดยเฉพาะ Spider-Man) อยู่แล้ว ดังนั้นในการผลิตหนัง Spider-Man ภาคต่อๆ ไปนั้น ถ้า Sony Picture เป็นผู้ผลิตเอง Sony Picture ก็จะมีต้นทุนในการผลิตที่สูงกว่าในกรณีที่ Disney เป็นผู้ผลิต (ภายใต้คุณภาพของหนังที่ออกมาเท่ากัน)

3) ภาพยนตร์เป็นสินค้าประสบการณ์ (Experience Goods) – ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ภาพยนตร์ถูกจัดให้อยู่ในหมวดหมู่ของสินค้าประสบการณ์ (Experience Goods) ซึ่งสินค้าประเภทนี้แตกต่างจากสินค้าทั่วไปตรงที่ “ผู้บริโภคจำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการรับชม/ฟังก่อนถึงจะสามารถตัดสินใจในเรื่องของคุณภาพของภาพยนตร์นั้นๆ ได้” ซึ่งสินค้าประสบการณ์นี้จะแตกต่างจากสินค้าทั่วไป (Search Goods) ที่เราอาจจะไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์อะไรในการตัดสินใจในด้านคุณภาพ ด้วยสาเหตุดังกล่าว บริษัทผู้ผลิตภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องพยายามสร้างประสบการณ์ที่ดีในการรับชม เช่นการใส่เพลงประกอบ การมีหนังตัวอย่าง หรือการมีพล็อตเรื่องที่ดี เป็นต้น ต้องยอมรับว่าที่ผ่านมา “แฟนหนังมาร์เวลล้วนมีประสบการณ์ที่ดี” ในการรับชมภาพยนตร์มาร์เวลในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะกับเรื่อง Spider-Man ที่อยู่ในค่ายมาร์เวล (ทั้งที่เป็นหนังแยกของ Spider-Man เอง และหนังที่ Spider-Man เล่าร่วมกับเหล่า Avengers) ด้วยเช่นซึ่งประสบการณ์ที่ดีนี้จะทำให้เกิด

การ “ยึดติดของผู้ชมกับ Spider-Man ในเวอร์ชันล่าสุด” (รวมถึงภาพยนตร์ของ Superhero ตัวอื่นๆ ในค่ายมาร์เวลด้วย) และมีแนวโน้มสูงที่ฐานผู้ชมเดิมจะยินดีรับชม Spider-Man ที่อยู่ในค่ายมาร์เวลต่อไป และยังไม่มียี่ห้อไหนรับประกันได้ว่า Spider-Man ในภาคต่อๆ ไปที่ถูกผลิตขึ้นจากค่าย Sony Picture นั้นจะสามารถทำลายล้างประสบการณ์ (ที่ดี) เดิมของผู้ชมที่มีต่อภาพยนตร์ Spider-Man ของมาร์เวลนี้ได้หรือไม่

4) การได้ประโยชน์จากผลกระทบของการเกื้อกูลกัน (Complementary Effect) – อย่างที่ทราบกันดีว่าบริษัท Marvel ที่เป็นบริษัทลูกของ Disney นั้น เป็นบริษัทที่มียอดเยี่ยม (Superhero) อยู่ในสังกัดมากมาย และแต่ละคนก็มีหนังและมีแฟนคลับเป็นของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็น Iron Man, Thor, Captain America, Guardians of Galaxy, Ant-Man, และ Doctor Strange เป็นต้น นอกจากนี้ทาง Disney เองยังได้เพิ่มทีมยอดเยี่ยมในสังกัดโดยการเจรจากับ 20 Century Fox เพื่อขอซื้อ X-Men และ Fantastic Four เข้ามาอยู่ในสังกัดเพิ่มอีกด้วย ซึ่งสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า ต่อให้ Disney ไม่มี Spider-Man อยู่ในสังกัด ทาง Disney ก็ไม่ได้กระทบกระเทือนแต่อย่างใดเพราะทางบริษัทยังสามารถใช้ประโยชน์จากยอดเยี่ยมตัวอื่นๆ ได้อีกมาก ทั้งการสร้างหนังของแต่ละตัว หรือการสร้างหนังประเภทให้ยอดเยี่ยมหลายๆ ตัวมารวมทีมเดียวกัน ซึ่งการมีตัว Superhero หลายๆ ตัวนี้จะเข้าหลักการของการเกิดผลกระทบของการเกื้อกูลกัน (Complementary Effect) ตามหลักเศรษฐศาสตร์ แต่ในทางกลับกัน Spider-Man จะกลายเป็นยอดเยี่ยมที่ถูกทิ้งให้อยู่อย่างว่างและไม่ได้ประโยชน์จากผลกระทบของการเกื้อกูลกันนี้ ซึ่งถ้าเอาเข้าจริงๆ แล้วความสำเร็จของภาพยนตร์ Spider-Man 2 เรื่องหลังสุดนี้ (ทั้ง Spider-Man-Home Coming และ Spider-Man-Far from Home) จริงๆ แล้วก็มาจากการผลกระทบของการเกื้อกูลกันที่มี Iron Man เข้ามาร่วมเล่นด้วย (รวมทั้งการที่ Spider-Man ได้เข้าไปร่วมทีม Avengers ทั้งในภาค Capital America-Civil War, Avenger-Infinity War, และ Avenger-Endgame) ดังนั้นการที่ Spider-Man เลือกที่จะแยกออกมาตัวคนเดียว (อาจจะแถมมี Venom ร่วมแสดงด้วย) จะทำให้ Spider-Man ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากผลกระทบของการเกื้อกูลกันนี้ ซึ่งจะไม่เป็นการยืนยันว่า หนึ่งเดียวของ Spider-Man ในสังกัด Sony Picture จะประสบความสำเร็จเช่นที่ผ่านมาหรือไม่

5) การได้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคลของ Disney – จากความได้เปรียบข้างต้นจะเห็นได้ว่า บริษัท Disney จะมีความได้เปรียบที่เหนือกว่า Sony ในการสร้างภาพยนตร์ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นความได้เปรียบทางการเงิน ความได้เปรียบทางด้านต้นทุน ความได้เปรียบจากการเกื้อกูลกัน, และความได้เปรียบในการต่อรองทางการตลาดจึงเป็นเรื่องที่ง่ายที่ Disney จะสามารถจ้างบุคลากรที่มีความสามารถได้มากกว่า โดยเฉพาะ Kevin Feige ประธานของมาร์เวล สตูดิโอที่ทางมาร์เวลส่งให้ไปเป็นโปรดิวเซอร์ให้ Spider-Man ทั้ง 2 ภาคล่าสุด โดยเฉพาะการช่วยวางโครงเรื่องให้สอดคล้องกับจักรวาลมาร์เวล ซึ่ง Kevin Feige นั้นได้รับการยกย่องว่าเป็นอัจฉริยะ และหนังฮิตทั้งหลาย

“ต่อให้ Disney ไม่มี Spider-Man อยู่ในสังกัด ทาง Disney ก็ไม่ได้กระทบกระเทือนแต่อย่างใดเพราะทางบริษัทยังสามารถใช้ประโยชน์จากยอดเยี่ยมตัวอื่นๆ ได้อีกมาก ทั้งการสร้างหนังของแต่ละตัว หรือการสร้างหนังประเภทให้ยอดเยี่ยมหลายๆ ตัว”

ของมาร์เวลก็มาจากมันสมองของเขาทั้งสิ้นทั้ง Avengers: Endgame (\$2,795,473,000 ปี 2019), Avengers: Infinity War (\$2,048,134,200 ปี 2018), The Avengers (\$1,517,935,897 ปี 2012), Avengers: Age of Ultron (\$1,403,013,963 ปี 2015), Black Panther (\$1,348,258,224 ปี 2018), Iron Man 3 (\$1,215,392,272 ปี 2013), Captain America: Civil War (\$1,140,069,413 ปี 2016), Spider-Man: Far From Home (\$1,128,003,859 ปี 2019), Captain Marvel (\$1,126,129,839 ปี 2019) รวมไปถึง Spider-Man: Homecoming (\$880,166,350 ปี 2017) ซึ่งถ้าดูจากตัวเลขนี้จะเห็นได้ว่า Kevin Feige คือผู้สร้างหนังที่ประสบความสำเร็จในยุคปัจจุบัน

โดยสามารถสร้างหนังหนึ่งเรื่องโดยเฉลี่ยจะได้รายได้ถึง 835,257,447 เหรียญสหรัฐ (ซึ่งสูงกว่าผู้สร้างอันดับสองอย่าง Kathleen Kennedy ที่สร้างหนังหนึ่งเรื่องโดยเฉลี่ยจะได้รายได้ประมาณ 336,625,029 เหรียญ) ซึ่งข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า ในการที่หนังจะประสบความสำเร็จได้นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการมี Superhero ตัวใดๆ อยู่ในมือ แต่มันขึ้นอยู่กับว่าใครคือผู้สร้างและทีมงานในการสร้างหนัง Superhero เรื่องนั้นต่างหาก ซึ่งแน่นอนว่า การที่ Spider-Man แยกตัวออกจากมาร์เวลในครั้งนี้ ก็แปลว่าทาง Sony Picture จะไม่ใช้บริการของ Kevin Feige และทีมงานของเขาอีกต่อไป ดังนั้นจึงไม่สามารถบอกได้แน่ชัดว่าทรัพย์สินบุคคลที่ทาง Sony มีนั้นจะมีคุณภาพเท่าเทียมกับของมาร์เวลหรือไม่

6) ผลกระทบจากการครอบครอง (Endowment Effect) – นอกจากนี้หลักการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม (Behavior Economics) ที่สามารถใช้ในการอธิบายถึงความล้มเหลวในการเจรจา ก็คือ “การเกิดผลกระทบจากการครอบครอง หรือ Endowment Effect” ซึ่งก็คือผลกระทบจากความเป็นเจ้าของของสิ่งหนึ่งมาเป็นเวลานาน จนเกิดความผูกพันและเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อจำเป็นต้องขายสิ่งนั้นไป ผู้ขายที่มีความผูกพันดังกล่าวจึงมักจะตั้งราคาขายที่สูงกว่าความต้องการซื้อของผู้ซื้อ จนทำให้ไม่เกิดราคาที่อยู่ในระดับดุลยภาพได้หรืออาจจะไม่เกิดการซื้อขายสิ่งนั้นๆ เลย ยกตัวอย่างเช่น คนรักรถคันเก่า ถึงแม้จะมีรถคันใหม่ก็ไม่ยอมขายคันเก่า หรือการที่เราอยู่บ้านหลังหนึ่งมาเป็นเวลานาน แต่พอจะขายก็ไปตั้งราคาที่สูงจนเกินกว่าความต้องการซื้อของผู้ซื้อ นักจิตวิทยาบอกว่าใครก็ตามที่อยู่ที่ใดนานถึง 6 เดือนแล้ว ถึงแม้ที่อยู่นั้นจะไม่สะดวกสบายนัก แต่ก็มักจะไม่ค่อยยอมย้าย เพราะเคยชินกับที่อยู่นั้น การรู้สึกยึดติดกับที่อยู่ก็คือรูปแบบหนึ่งของ endowment effect อีกเช่นกัน ซึ่ง Endowment effect ไม่ทำร้ายใครก็จริง แต่อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้กลไกตลาดขาดประสิทธิภาพ (efficiency) หรืออาจจะไม่เกิดระบบการแลกเปลี่ยนสินค้านั้นผ่านระบบตลาดไปเลยก็ได้ เช่นเดียวกับ กรณีของ Sony ที่ผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ Spider-Man ที่เกิดความผูกพันจากผลกระทบของ Endowment Effect กับ Spider-Man และตีค่าราคาของ Spider-Man ไว้สูงกว่าความเป็นจริง ดังนั้น Sony จึงมองว่าข้อเสนอ 50-50 นี้เป็นข้อเสนอที่เลวร้ายเกินไปสำหรับ Spider-Man ของตน แต่โดยส่วนตัวแล้ว ผมกลับมองว่าส่วนแบ่ง 50-50 นี้ถือว่าทางมาร์เวลตีค่า Spider-Man ไว้ค่อนข้างสูงแล้วเพราะจริง ความสำเร็จอย่างสูงของภาพยนตร์เรื่องนี้เกิดจากพลังของจักรวาล Marvel ที่ช่วยดึงดูดแฟนหนังจำนวนมากมาดูภาพยนตร์เรื่องนี้ไปปรากฏตัวเช่นเดียวกัน

“ทาง Sony อาจจะพิจารณาให้ Spider-Man กลับไปอยู่กับมาร์เวลได้ แต่ทางมาร์เวลจะต้องนำ Venom (คู่ปรับของ Spider-Man ไปอยู่ด้วย) ซึ่งข่าวนี้อาจจริงเท็จแค่ไหน คงต้องคอยติดตามดูครับ”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ถึงแม้ทาง Sony Picture จะสามารถสร้างหนัง Spider-Man ที่มีคุณภาพสูงได้เท่ากับมาร์เวลก็ตาม แต่การออกมาสร้างเองกลับทำให้ Sony Picture จะต้องเผชิญกับ “ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ที่ค่อนข้างสูง” และมีความเสี่ยงอยู่ไม่น้อยที่ Spider-Man ที่ถูกสร้างโดย Sony Picture อาจจะไม่ประสบความสำเร็จเหมือนที่อยู่กับมาร์เวล ซึ่งผมเชื่อว่าทาง Sony เองก็ตระหนักถึงข้อเท็จจริง 5-6 ข้อนี้เป็นอย่างดี เพราะแหล่งข่าวจากวงในล่าสุดแจ้งมาว่า ทาง Sony อาจจะพิจารณาให้ Spider-Man กลับไปอยู่กับมาร์เวลได้ แต่ทางมาร์เวลจะต้องนำ Venom (คู่ปรับของ Spider-Man ไปอยู่ด้วย) ซึ่งข่าวนี้อาจจริงเท็จแค่ไหน คงต้องคอยติดตามดูครับ

คุยกับอาจารย์เมธี

เรื่อง

“ความมีอิสระของผู้พิพากษาไทย”

โดย ศาสตราจารย์ ดร.เมธี ครองแก้ว

ข่าวการพยายามฆ่าตัวตายของผู้พิพากษาท่านหนึ่งที่จังหวัดยะลาภายหลังพิพากษายกฟ้องผู้ต้องหาคดีความมั่นคงจำนวน 5 คน เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2562 ได้สร้างความตื่นตกใจในสังคมไทยเป็นอย่างมาก เพราะในอดีตไม่เคยมีเหตุการณ์ที่ผู้พิพากษาไทยได้เคยทำเช่นนี้มาก่อน เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ว่าท่านผู้พิพากษาท่านนี้ คงได้รับความกดดันจากการทำงานมาก จนทนไม่ได้ถึงขั้นตัดสินใจฆ่าตัวตาย ได้มีการคาดเดาเองว่า สาเหตุอาจจะมาจากการที่ท่านถูกแทรกแซงจากแหล่งใดก็แล้วแต่ในการตัดสินใจคดีของท่านครั้งนี้ และในบันทึกของท่านเกี่ยวกับคดีนี้ ท่านได้สรุปแสดงความรู้สึกของท่านว่า “ให้คืนคำพิพากษาให้ผู้พิพากษา และการคืนความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน” ทันทีที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น ประธานศาลฎีกาในฐานะประธานคณะกรรมการตุลาการ(ก.ต.) ก็ตั้งคณะกรรมการพิเศษเฉพาะกิจเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นหลังเหตุการณ์ครั้งนี้โดยทันที โดยให้เวลาทำงาน 15 วัน

“เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เกิดกระแส
วิพากษ์วิจารณ์ว่าท่านผู้พิพากษาท่านนี้ คง
ได้รับความกดดันจากการทำงานมาก จนทน
ไม่ได้ถึงขั้นตัดสินใจฆ่าตัวตาย”

ในขณะที่เขียนบทความนี้ (ปลายเดือนตุลาคม 2562) ผลการสอบสวนยังมิได้ประกาศออกมา แต่ในฐานะที่ผู้เขียนเคยปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการตุลาการคนนอกมาเป็นเวลา 2 ปี ระหว่างปี 2557-2559 พอที่จะเข้าใจวิธีการทำงานในการอำนวยความสะดวกของระบบศาลไทยอยู่บ้าง มีความมั่นใจเป็นอย่างยิ่งที่จะแสดงความเห็นในตอนนี้อย่างไรก็ตาม โอกาสที่สาเหตุการยิงตัวเองครั้งนี้จะมาจากการถูกแทรกแซงความมีอิสระของผู้พิพากษาเจ้าของคดีจะมีน้อยมาก จากประสบการณ์ของผู้เขียนเองที่ได้คลุกคลีกับวิธีการบริหารองค์กรยุติธรรมระดับสูงสุดของประเทศ ขอยืนยันว่าความมีอิสระของผู้พิพากษาของไทยนั้น เป็นเสาหลักที่แข็งแกร่งที่สุดเสาหนึ่งที่คอยจรโลงความน่าเชื่อถือของระบบศาลไทยติดต่อกันมาโดยตลอดในทางนิตินัยนั้น ความมีอิสระของผู้พิพากษาในการพิจารณาพิพากษาคดีถูกกำหนดไว้ใน

กฎหมายว่าด้วยประมวลจริยธรรมของผู้พิพากษา ซึ่งมีครอบคลุมลักษณะต่างๆ ของการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และความเป็นธรรมอย่างครบถ้วน และในทางพฤตินัยนั้น ถึงแม้ระบบการตรวจคำพิพากษาโดยผู้พิพากษาอาวุโส

หรือหัวหน้าคณะ หรืออธิบดีเป็นเรื่องปกติในทางปฏิบัติเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของคำพิพากษา แต่ก็ไม่ใช่เป็นการเข้าไปก้าวก่ายในการตัดสินของผู้พิพากษาเจ้าของคดีแต่อย่างใด เรื่องนี้ผู้พิพากษาทุกคนรู้ว่าความมีอิสระในส่วนนี้มีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง ไม่อาจให้ผู้ใดล้ำเส้นเข้ามาได้ เพราะผู้ที่ล้ำเส้นเข้ามานั้นมีโอกาที่จะถูกร้องเรียนในการกระทำและอาจถูกคณะกรรมการตุลาการลงโทษเอาได้

ในเมื่อความมีอิสระในการพิพากษาไม่น่าจะใช้สาเหตุของเหตุการณ์ในครั้งนี้ สาเหตุที่แท้จริงคืออะไร? ตรงจุดนี้ผู้เขียนคงไม่สามารถคาดเองได้แล้ว และคงต้องรอฟังผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะกิจข้างต้น แต่จะเป็นเหตุใดก็แล้วแต่ที่ผลักดันให้ท่านผู้พิพากษาท่านนี้ทำเช่นนี้ ผู้เขียนก็อดวิตกกังวลไม่ได้ว่าแล้วเรื่องนี้จะจบอย่างไร? ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไร ผู้เขียนเชื่อว่าท่านผู้พิพากษาท่านนี้คงจะทำหน้าที่เป็นผู้พิพากษาต่อไม่ได้ เพราะต้องถือว่าท่านเป็นผู้มีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ในระดับรุนแรง โอกาสเป็นไปได้สูงว่าท่านอาจจะลาออกไปประกอบอาชีพอื่น หากท่านเห็นว่าการเป็นผู้พิพากษาที่ไม่สามารถพิพากษาคดีได้ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้หรือไม่หรือรับไม่ได้ และไม่ถูกต้อง แต่อย่างทีกล่าวไว้แต่ต้น ผู้เขียนมั่นใจว่า วงการศาลจะได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชนกลับคืนมา เพราะความมีอิสระของผู้พิพากษามีได้ถูกรื้อถอนหรือแทรกแซงแต่อย่างใด

“ในเมื่อความมีอิสระในการพิพากษาไม่น่าจะใช้สาเหตุของเหตุการณ์ในครั้งนี้ สาเหตุที่แท้จริงคืออะไร?”

หมายเหตุ : ว่าด้วยความมีอิสระของผู้พิพากษานี้ อังค์การสหประชาชาติ โดยความร่วมมือของผู้พิพากษาและนักกฎหมายที่มีชื่อเสียงทั่วโลก ได้ออกหลักเกณฑ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นประมวลจริยธรรมมาตรฐาน ของผู้พิพากษาทั่วโลก เมื่อปี ค.ศ.2002 ซึ่งมีชื่อเรียกว่า Bangalore Principles of Judicial Integrity โดยให้ความมีอิสระของผู้พิพากษา (Independence) เป็นคุณค่าแห่งความเป็นธรรม (Judicial Value) อันดับหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสม โดยมีคุณค่าที่ตามมาอีก 5 ประการคือ หลักความไม่ลำเอียง (Impartiality) หลักความกล้าที่จะทำอย่างตรงไปตรงมา (Integrity) หลักความเหมาะสมของการปฏิบัติตนของตุลาการ (Propriety) นักความเสมอภาคของบุคคลต่อหน้าศาล (Equality) และหลักความเชี่ยวชาญและเอาใจใส่ในการทำงานของตุลาการ (Competence and Due Diligence)หลักทั้งหมดนี้มีอยู่ครบถ้วนแล้วในประมวลจริยธรรมของตุลาการไทย

บทสัมภาษณ์อาจารย์

“รองศาสตราจารย์ ดร.อุดมศักดิ์ ศิลปะราชวงศ์”

ทำไมอาจารย์เลือกเรียนด้านเศรษฐศาสตร์

ผมจบปริญญาตรีด้านสถิติ แล้วก็ไปเรียนต่อปริญญาโทบริหารธุรกิจที่สหรัฐอเมริกา ตอนที่เรียนปริญญาโทบริหารธุรกิจก็ต้องเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วย รู้สึกสนใจ เพราะว่าวิชาเศรษฐศาสตร์ให้ระบบวิธีคิด แบบมีตรรกะ และชอบที่วิชาเศรษฐศาสตร์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลากหลาย ตอนได้ทุนเรียนปริญญาเอกผมจึงเลือกที่จะเรียนต่อทางด้านเศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์มีประโยชน์อะไรในความคิดของอาจารย์

สามารถใช้ในการวางแผนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุดทั้งในระดับบุคคลและสังคม เช่น ในระดับบุคคล เรื่องของเวลาคือสิ่งที่มีค่าที่สุด เราสามารถเอาเวลานั้นไปทำอะไรบ้างให้เกิดประโยชน์สูงสุด วิชาเศรษฐศาสตร์มีแนวคิดที่จะตอบคำถามทำนองนี้ได้

อาจารย์สนใจงานวิจัยสาขาไหนเพราะอะไร

ตอนเรียนปริญญาเอก ผมทำวิทยานิพนธ์เรื่องต้นทุนของโรงพยาบาลพอจบกลับมา ช่วงแรกๆทำงานหลากหลายมีตั้งแต่เรื่องของการค้าระหว่างประเทศ การศึกษาความคุ้มค่าของโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การทำแผนแม่บทขององค์กรรัฐวิสาหกิจ ผ่านไป 3 ปี ผมได้ทุนจากรัฐบาลสวีเดนให้ไปทำวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่มหาวิทยาลัยโกเธนเบิร์ก ปัจจุบันทำงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ (economic instruments)

ในอนาคตอาจารย์อยากทำงานวิจัยเกี่ยวกับอะไร

ปัจจุบันกำลังทำโครงการบัญชีประชาชาติด้านเศรษฐกิจทางทะเล (ocean satellite accounts) ของประเทศไทย เป็นการคำนวณมูลค่าเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับทะเล ส่วนอีกงานที่สนใจคือเรื่องการศึกษาพฤติกรรมของคนไทยในการทำบุญให้กับวัด ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ในการบริหาร

จัดการสิ่งของที่คนนำไปถวายให้กับวัด ในบางครั้งเราจะเห็นว่าคนที่ไปทำบุญเองก็อาจจะถวายวัตถุปัจจัยที่ทางวัดมีอยู่มากมาย เหลือเฟือแล้ว ดังนั้น จึงต้องมีการบริหารจัดการสิ่งของเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์กับวัดอื่นๆที่ยังขาดแคลน

อาจารย์มีเป้าหมายในชีวิตของตัวเองอย่างไรบ้าง

ต้องการทำหน้าที่สอนหนังสือให้ได้ตามที่นักศึกษาคาดหวังจากผม และทำงานวิจัยด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นดีขึ้น

อยากฝากอะไรกับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันในด้านเศรษฐศาสตร์

การรู้และเข้าใจวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นสิ่งจำเป็น อยากให้ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันหมั่นศึกษาหาความรู้วิชาเศรษฐศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ถ้าอยากจะรู้จักเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ต้องศึกษาค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอ และที่สำคัญเรื่องการประยุกต์ใช้ หากเราไปเจอปัญหาที่เราไม่เคยพบมาก่อน ลองใช้ตรรกะแบบเศรษฐศาสตร์ที่เราได้เรียนมา เราก็จะอาจแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ครับ

บทวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ

วันอังคารที่ 22 ตุลาคม 2562

“แรงงานข้ามชาติ” กับการพัฒนาที่ยั่งยืนในภูมิภาคอาเซียน

โดย ศ.ดร.พิริยะ ผลพิรุฬห์

วันอังคารที่ 29 ตุลาคม 2562

‘นโยบายเพื่อการกระตุ้นการท่องเที่ยว’

โดย รศ.ดร.ศาสตรา สุตสวัสดิ์

อ่านต่อ : <https://web.facebook.com/CDESNIIDA>

ข่าวประชาสัมพันธ์

ศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (CDES) จัดเสวนาเรื่อง “การรับมือเศรษฐกิจขาลงภายใต้รัฐบาลใหม่”
วันพุธที่ 28 สิงหาคม 2562 เวลา 13.00 - 16.00 น. ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รศ.ดร. ศาสตรา สุขสวัสดิ์ ได้นำเสนอผลการศึกษามูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในอุตสาหกรรมอวกาศของประเทศไทย ปี 2562
วันพฤหัสบดีที่ 29 สิงหาคม 2562 เวลา 09.30 - 16.30 น. ณ ห้อง Sapphire 106-107 อาคาร IMPACT เมืองทองธานี

- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเงิน ภาคพิเศษ ประจำปีภาค 1/2563
กรณีสอบสัมภาษณ์ : ครั้งที่ 1/62 รับสมัครตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2562
กรณีสอบสัมภาษณ์ : ครั้งที่ 2/62 รับสมัครตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2562 – 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2563
กรณีสอบสัมภาษณ์ : ครั้งที่ 3/62 รับสมัครตั้งแต่วันที่ 24 กุมภาพันธ์ – 25 เมษายน พ.ศ.2563
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการบริหาร ภาคพิเศษ ประจำปีภาค 2/2562
กรณีสอบข้อเขียน : ครั้งที่ 3/62 รับสมัครตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ.2562
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ ประจำปีภาค 2/2562
กรณีสอบข้อเขียน : รับสมัครตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2562
กรณีสอบสัมภาษณ์ : ครั้งที่ 6/62 รับสมัครตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม – 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2562

ช่องทางการติดต่อ

ศาสตราจารย์ ดร.พิริยะ ผลพิรุฬห์
ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพัฒนาเศรษฐกิจ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
118 ถ.เสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0-2727-3644 โทรสาร 0-2377-9790
E-mail: cdes.nida@gmail.com

